

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 10. března 2017 – Nefiye Yön v. Landeshauptstadt Stuttgart

(Věc C-123/17)

(2017/C 318/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nefiye Yön

Žalovaný: Landeshauptstadt Stuttgart

Předběžné otázky

- 1) Byla doložka „standstill“ uvedená v článku 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 2/76 plně nahrazena doložkou „standstill“ uvedenou v článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 nebo je třeba posuzovat zákonnost nových omezení volného pohybu pracovníků, která byla zavedena od okamžiku vstupu rozhodnutí č. 2/76 v platnost do okamžiku nabytí účinku článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80, nadále podle článku 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 2/76?
- 2) V případě, že otázku 1 je třeba zodpovědět v tom smyslu, že článek 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 2/76 nebyl nahrazen v plném rozsahu: Je možno přenést judikaturu Soudního dvora Evropské unie týkající se článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 v plném rozsahu rovněž na použití článku 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 2/76 s tím důsledkem, že článek 7 rozhodnutí Rady přidružení č. 2/76 v zásadě zahrnuje rovněž vnitrostátní právní úpravu zavedenou s účinností ode dne 5. října 1980, se kterou je sloučení rodiny v rámci manželského vztahu s tureckým pracovníkem podmíněno udělením národního víza?
- 3) Je zavedení takové vnitrostátní právní úpravy odůvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu, zejména cílem účinné imigrační kontroly a řízení migračních toků, pokud jsou prostřednictvím ustanovení týkajícího se případů tvrdosti zohledněny zvláštní okolnosti konkrétního případu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Německo) dne 3. dubna 2017 – Abubacarr Jawo v. Spolková republika Německo

(Věc C-163/17)

(2017/C 318/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Abubacarr Jawo

Odpůrce: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1) Považuje se žadatel o mezinárodní ochranu za osobu na útěku ve smyslu čl. 29 odst. 2 druhé věty nařízení (EU) č. 604/2013⁽¹⁾, pouze pokud se účelově a úmyslně vyhýbá příslušným vnitrostátním orgánům, které mají provést jeho přemístění, aby toto přemístění zmařil nebo ztížil, nebo k této domněnce stačí skutečnost, že se po relativně dlouhou dobu nezdržuje v ubytovacím zařízení, které mu bylo přiděleno, a orgánům není známo místo jeho pobytu, v důsledku čehož nelze provést jeho plánované přemístění?

Může se dotčená osoba dovolávat řádného uplatnění výše uvedeného ustanovení a v rámci řízení, v němž je napadáno rozhodnutí o přemístění, namítat uplynutí lhůty pro přemístění z toho důvodu, že nebyla na útěku?

2) Je skutečnost, že členský stát provádějící přemístění informuje příslušný členský stát o tom, že dotčená osoba je na útěku, a zároveň uvede konkrétní lhůtu, která nepřekračuje 18 měsíců, během níž provede přemístění, dostatečná k tomu, aby vedla k prodloužení lhůty pro přemístění stanovené v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci nařízení č. 604/2013, nebo může být tato lhůta prodloužena pouze po vzájemné dohodě dotčených členských států?

3) Je přemístění žadatele o azyl do příslušného členského státu protiprávní, pokud by uvedenému žadateli v tomto státě v případě udělení mezinárodní ochrany hrozilo vážné nebezpečí, že v něm bude vystaven zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie?

Spadá taková otázka ještě do působnosti unijního práva?

Jaká jsou kritéria unijního práva, podle nichž je třeba posuzovat životní podmínky osoby, které byla přiznána mezinárodní ochrana?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, Úř. věst. L 180, s. 31.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 18. května 2017 – Andreas Niemeyer v. Brussels Airlines SA/NV

(Věc C-269/17)

(2017/C 318/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Andreas Niemeyer

Žalovaná: Brussels Airlines SA/NV

Předběžná otázka

Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 druhou větu nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ v tom smyslu, že pojem „vzdálenost“ zahrnuje pouze přímou vzdálenost mezi místem odletu a posledním cílovým místem, kterou je třeba změřit podle metody ortodromické dráhy letu, a to nezávisle na letecké trase, která se v konkrétním případě skutečně uskutečnila?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).